

2. Kas juhul, kui ettevõtja eirab sekkumisametite valduses oleva ja komisjonilt ettevõtjale hankemenetluses müüdnud veini-alkoholi eksporditähetaega, on tegemist kohustuste rikkumisega, mis kahjustab või võib kahjustada Euroopa ühenduste üldeelarvet või nende juhitavaid eelarveid nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95⁽³⁾ artikli 1 tähenduses?
3. Võttes arvesse nõukogu 18. detsembri 1995. aasta valdkonnaülese määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 ja komisjoni 22. veebruari 1995. aasta valdkondliku määruse (EÜ) nr 360/95 sätete võimalikku koostoimet:

— kui vastus teisele küsimusele on jaatav, kas siis kohaldatakse üksnes komisjoni 22. veebruari 1995. aasta valdkondlikus määruses sätestatud tagatise kinnipidamise eeskirju ekspordi hilinemise korral, mitte muid Euroopa Liidu õiguses ette nähtud eeskirju meetmete ja karistuste kohta? Või vastupidi, kas kohaldatavad on ainult nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruses (EÜ, Euratom) nr 2988/95 sätestatud eeskirjad haldusmeetmete ja -karistuste kohta? Või kas kohaldamisele kuuluvate meetmete kindlaksmääramiseks tuleb 22. veebruari 1995. aasta ja 18. detsembri 1995. aasta määruste sätteid koos kohaldada, ja kui neid kohaldatakse koos, siis millisel viisil?

— kui vastus teisele küsimusele on eitav, kas siis nõukogu 18. detsembri 1995. aasta valdkonnaülese määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 sätetega on keelatud komisjoni 22. veebruari 1995. aasta valdkondliku määruse (EÜ) nr 360/95 artikli 5 lõikes 5 sätestatud tagatise kinnipidamise kohaldamine, kuna kõnealune 18. detsembri 1995. aasta valdkonnaüleline määrus, milles nähakse ette ühenduste finantshuvide kahjustamist käsitlev tingimus, takistab varasemas või hilisemas põllumajandusvaldkonna määruses ette nähtud meetme või karistuse kohaldamist niisuguse kahju puudumisel?

4. Juhul kui eelmistele küsimustele antud vastuseid arvestades on tagatise kinnipidamine karistus, mida saab kohaldada, kui pakkuja ületab eksporditähetaega, kas siis tuleb tagasiulatavalt kohaldada — ja kui, siis milliste eeskirjade kohaselt, et arvutada, milline tagatissumma muudetud komisjoni 22. veebruari 1995. aasta määrusega (EÜ) nr 360/95 hangete nr 170/94 EÜ ja nr 171/94 EÜ jaoks määratud eksporditäheta

eramise puhul kinni peetakse — komisjoni 25. juuli 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1623/2000 artikli 91 lõiget 12, vaatamata sellele esiteks, et viimati nimetatud määrusega selgelt ei muudetud ega tunnistatud kehtetuks määruse (EÜ) nr 360/95 (mis käsitleb konkreetset hanket nr 170/94 EÜ ja 171/94/EÜ) artikli 5 sätteid, vaid üksnes sätteid komisjoni 12. veebruari 1993. aasta määruses (EÜ) nr 377/93,⁽⁴⁾ milles kehtestati sekkumisametite valduses oleva destilleeritud alkoholi hankemenetluse üldised eeskirjad ja milles viidati pakkuja esitatud täitmistagatise vabastamise korraga seoses komisjoni 22. juuli 1985. aasta määrusele (EMÜ) nr 2220/85⁽⁵⁾, millest komisjoni 22. veebruari 1995. aasta määruse (EÜ) nr 360/95 artikli 5 sätteid selgelt kõrvale kalduvad, ning teiseks, et määrus (EÜ) nr 1623/2000 on koostatud pärast veinituru ühise korralduse reformi, mis võeti vastu 1999. aastal ja mis muutis oluliselt hankemenetluste süsteemi ja selle raames esitatavate tagatiste korda nii nende eesmärgi ja summa osas kui ka tagatiste kaotamise ja vabastamise korda, ning mis kustutas Brasiilia nende kolmandate riikide loetelust, kuhu lubatakse ekspordida müüdnud alkoholi, mis on mõeldud üksnes mootorikütuse sektoris kasutamiseks?

⁽¹⁾ Komisjoni 22. veebruari 1995. aasta määrus (EÜ) nr 360/95, millega avatakse sekkumisametite valduses oleva veinialkoholi müük ekspordiks pakumismenetluse teel (EÜT L 41, lk 14).

⁽²⁾ Komisjoni 25. juuli 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1623/2000, milles sätestatakse veinituru ühist korraldust käsitleva määruse (EÜ) nr 1493/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad turumehhanismide osas (EÜT L 194, lk 45; ELT eriväljaanne 03/30, lk 182).

⁽³⁾ Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (EÜT L 312, lk 1; ELT eriväljaanne 01/01, lk 340).

⁽⁴⁾ Komisjoni 12. veebruari 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 377/93, milles sätestatakse määruse (EMÜ) nr 822/87 artiklites 35, 36 ja 39 osutatud destilleerimisel saadud ja sekkumisametite valduses oleva alkoholi müügi üksikasjalikud eeskirjad (EÜT L 43, lk 6).

⁽⁵⁾ Komisjoni 22. juuli 1985. aasta määrus (EMÜ) nr 2220/85, millega sätestatakse põllumajandustoodete tagatissüsteemi üksikasjalikud rakenduseeskirjad (EÜT L 205, lk 5; ELT eriväljaanne 03/06, lk 186).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 29. detsembril 2011. aastal — Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) versus Société Vinifrance SA

(Kohtuasi C-670/11)

(2012/C 89/09)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Société Vinifrance SA

Eelotsuse küsimused

- Juhul kui ilmneb, et tootja, kes on saanud ühenduse abi kontsenteeritud viinamarjavirde ladustamiseks siseriikliku sekkumisametiga sõlmitud ladustuslepingu alusel, on omandanud fiktiivselt äriühingult või selliselt äriühingult, mida ei ole olemas, viinamarjavirret, mida ta on lasknud kontsenteerida tema vastutusel enne selle ladustamist, siis kas seda tootjat võib pidada kontsenteeritud viinamarjavirde „omanikuks” komisjoni 29. aprilli 1983. aasta määruse (EMÜ) nr 1059/83 ⁽¹⁾ artikli 2 lõike 2 sätete tähenduses? Kas sama määruse artiklit 17 kohaldatakse siis, kui siseriikliku sekkumisametiga sõlmitud ladustuslepingu rikkumine on eriti raske, mis tuleneb eelkõige asjaolust, et siseriikliku sekkumisametiga lepingu sõlminud äriühingut ei saa pidada ladustatud toodete omanikuks?
- Kui selline valdkondlik määrus nagu nõukogu 16. märtsi 1987. aasta määrus (EMÜ) nr 822/87 ⁽²⁾ kehtestab ühenduse abi korra, kuid ei sätesta selles korras sisalduvate sätete rikkumise eest karistamise korda, siis kas nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrust (EÜ, Euratom) nr 2988/95 ⁽³⁾ saab sellise rikkumise puhul kohaldada?
- Juhul kui majandustegevuses osaleja rikub sellise valdkondliku määrusega nagu määrus nr 1059/83 sätestatud kohustusi ning selle määrusega kehtestatud tingimusi ühenduse abi saamiseks ning kui selles valdkondlikus määruses nähakse ette meetmete ja karistuse kord, nagu seda on tehtud eespool viidatud määruse artiklis 17, siis kas see kord välistab muu Euroopa Liidu õigusega kehtestatud korra kohaldamise, kuigi asjaomane rikkumine kahjustab samas Euroopa Liidu finantshuve? Või on just vastupidi nii, et sellise rikkumise korral kuulub kohaldamisele ainult määrusega nr 2988/95 sätestatud haldusmeetmete ja -karistuste kord? Või kohaldatakse mõlemat määrust?
- Kui kuuluvad kohaldamisele nii valdkondlik määrus kui ka määrus nr 2988/95, siis kuidas nende sätteid rakendatavate meetmete ja karistuste kindlaksmääramiseks koos kohaldada?
- Juhul kui majandustegevuses osaleja on Euroopa Liidu õigust mitmes aspektis rikkunud ning kui mõned nendest rikkumistest kuuluvad valdkondliku määruse meetmete ja karistuste korra kohaldamisalasse, samas kui teiste puhul on

tegemist rikkumistega määruse nr 2988/95 tähenduses, siis kas kuulub kohaldamisele ainult viimati nimetatud määrus?

⁽¹⁾ Komisjoni 29. aprilli 1983. aasta määrus (EMÜ) nr 1059/83 lauaveini, viinamarjavirde, kontsenteeritud viinamarjavirde ja puhastatud kontsenteeritud viinamarjavirde ladustuslepingute kohta (EÜT L 116, lk 77).

⁽²⁾ Nõukogu 16. märtsi 1987. aasta määrus (EMÜ) nr 822/87 veinituru ühise korralduse kohta (EÜT L 84, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuve kaitse kohta (EÜT L 312, lk 1; ELT eriväljaanne 01/01, lk 340).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'Etat (Prantsusmaa) 29. detsembril 2011 — Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer), kes on Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture'i (VINIFLHOR) õigusjärglane versus Société anonyme d'intérêt collectif agricole Unanimes

(Kohtuasi C-671/11)

(2012/C 89/10)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'Etat

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer), kes on Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture'i (VINIFLHOR) õigusjärglane

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Société anonyme d'intérêt collectif agricole Unanimes

Eelotsuse küsimused

- Kuidas võivad liikmesriigid rakendada nõukogu 21. detsembri 1989. aasta määruse (EMÜ) nr 4045/89 Euroopa Põllumajanduse Arengu- ja Tagatisfondi tagatisrahastu rahastamissüsteemi kuuluvate toimingute kontrollimise kohta liikmesriikide poolt ⁽¹⁾ artikli 2 lõikega 4 antud õigust pikendada kontrolliperioodi „[...] ajavahemikeks, mis eelnevad või järgnevad kõnealusele 12kuulisele ajavahemikule”, mis on selles sättes määratletud, võttes esiteks arvesse ühenduse finantshuve kaitse nõudeid ja teiseks õiguskindluse põhimõtet, ning seda, et on vaja, et kontrolliasutustele ei antaks määratlemata pädevust?